

ვსენჯლოზ

ჩემს სარწმუნოებეს

ლოცვა ვიყვარს

გაომთავილოზ

თივჭი კავჭივი

ლოცვა ვიყვარს

მწიგნალი:
ჩიღუმ თჳმენ

მსაცვარი:
აკმეთ ქესგინ

გამთცემელი:
თსმან თქიუ

გამთცემლობის სკომბღვანელი:
სავაშ თჳღემიბ

ღიჯანი:
ქენან თჯჳან

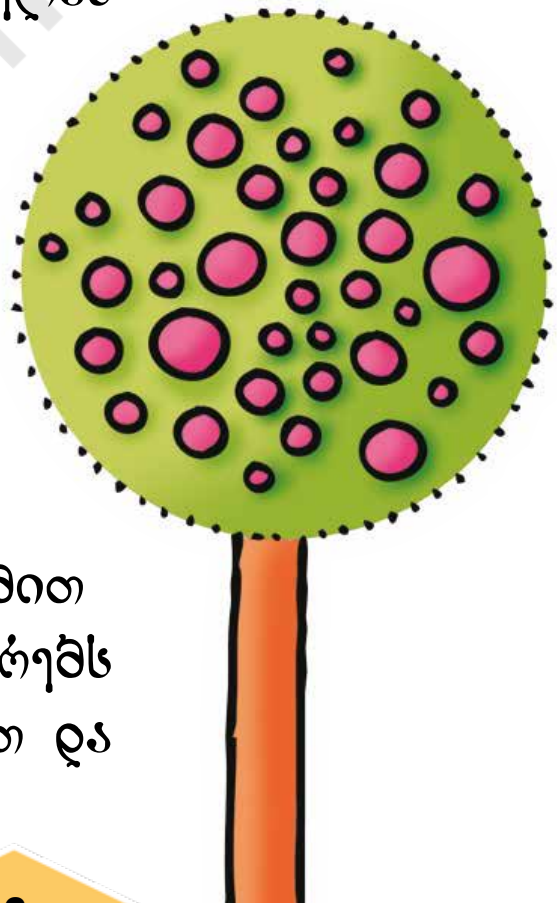

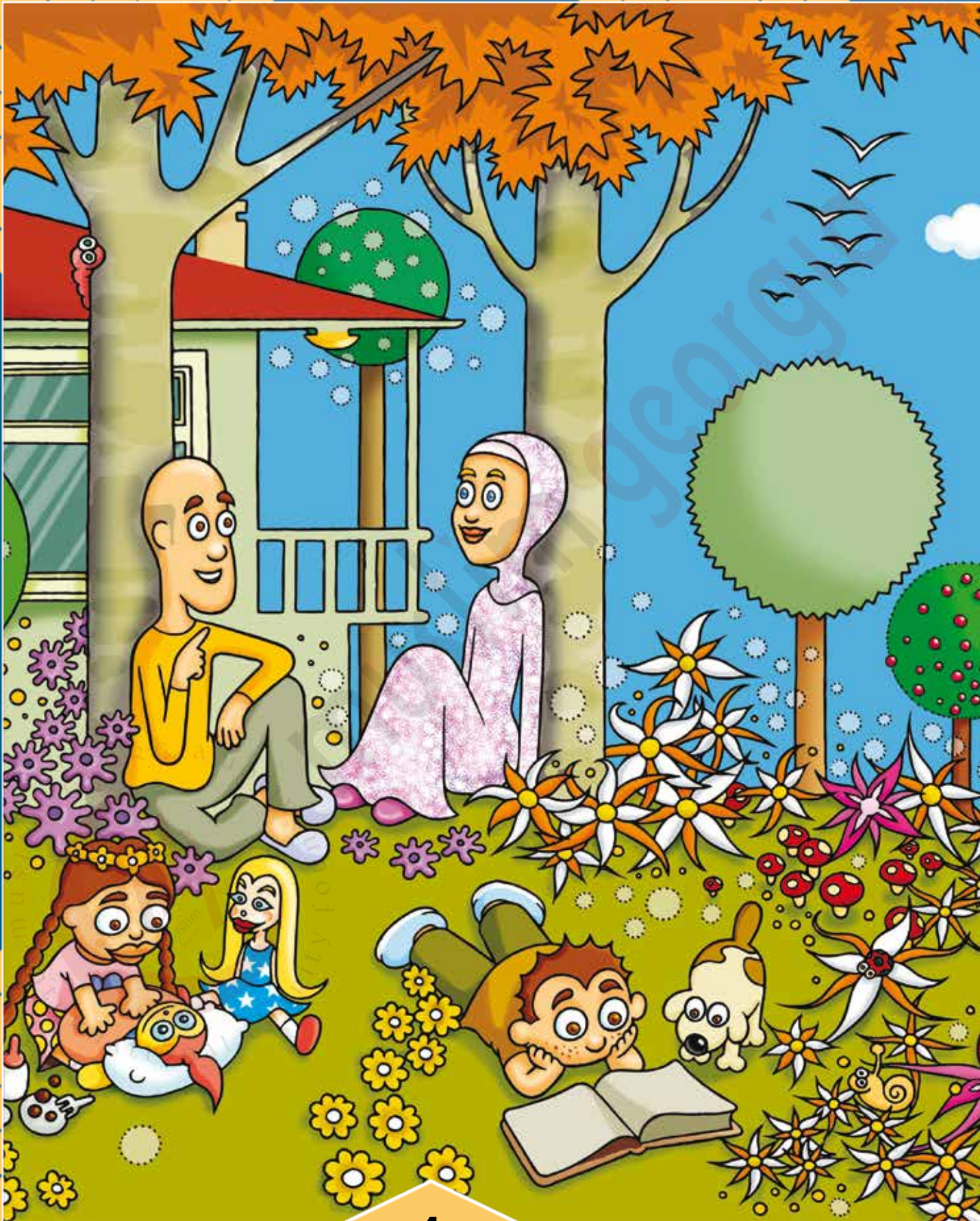

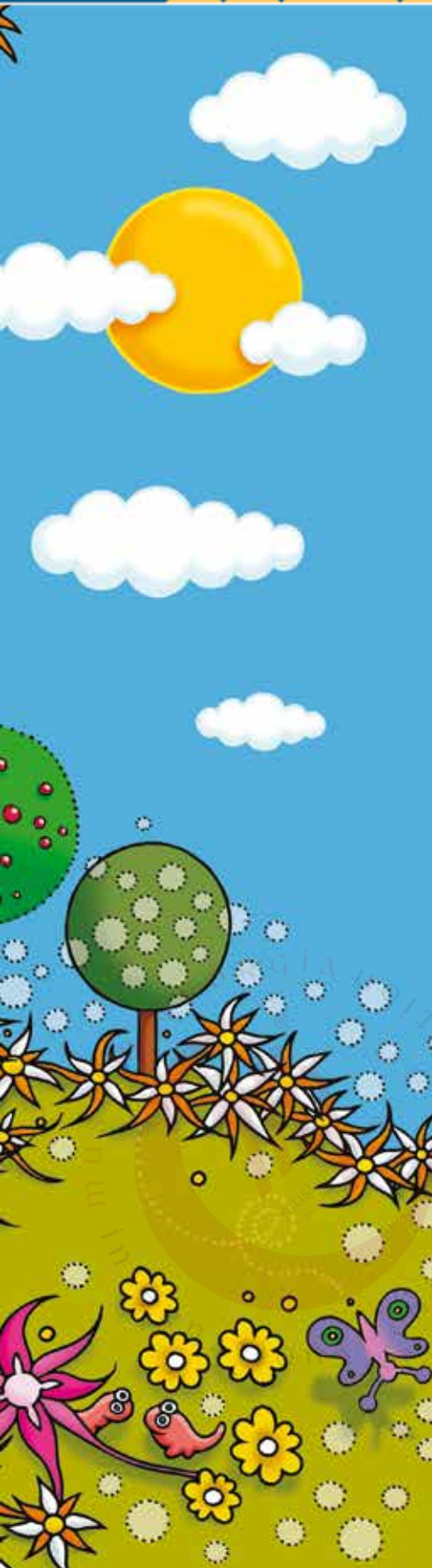

გაზათხულის ცხელი დღე იყო.
ცაზე პაჭატა, თეთრი ღრუბლები
შეკრებილიყვნენ. მზე ღრუბლებს
მიღმა იმალებოდა, მთგვიანებით
უცებ ჩნდებოდა და ყვლას
უღიბოდა.

ვაშლის, მსხლის,
ცყემლისა და
ბლის სეები
აყვავებულებიყვნენ.
მიწა ახალთახალი
კუბრითა და გვიბრით
იყო დათარული. ბელუბებს
მზის ხილვა ახატებდათ და
ჭიკჭიკებდნენ.

იმ დღეს თალჰას თჯასს
გზებში პიკნიკი მთქწყლ.

მშობლები საუბრებდნენ,
უმცროსი და, ზინეთი,
თჯასთმანას თამაშობდა,
თალჰა პი პატრდჭე
წამებლლილიყლ და წიგნს
პითხულობდა.

ნასაცებინი,
პაცატა წიგნი
იყლ. მასში სასატგებლლ
ცნობებში, მთხსტობები და
ლუქსები გწგტა. ნამაჯის
ლლცვა ტლმ დანიყლ, დიდიამ
აჩუქა. თალჰა ამაყლობდა ამ
საჩუქტით.

მღვდინებთან თაღპამ წიგნი დასუ
წამდღა აღგილიდან და იტვილი
მიმდისა. ამასთან უბთად, იმ ას
ინთუბმაციაზე თიქტბდა, ტაც
წიგნიში წაიკითხა.

ბლლ ნაწილში ჰზ. აღის მიუბ
ისლამის მიღება იყლ აღწილი.

ბლბტც გაიგლ, ჰზ. აღი ჟიბ კიღე
ბაზევი ყლთილა, ბლღესაც
ისლამი მიუღია. ჰაზბთ
(წმინდა) აღის ჰაზბთი
მუჰამედი და ჰაზბთი ჰაციჟ
ღაუნასავს ლბცვისას და უკითხავს,
ტას აკუბბბბბ. ჩვენმა შუამავალმა
ისლამი ბბმ აუნსა, ჩათიქბდა და
მღვდინებთან ჰიბვილი მუსლიმბის
ბიგებს შიუბბბბ.

"ესე იგი პატივსაცემად
შესაბუთებელია დიდი
საქმეების კეთება!" – გაითვით
თაღპამ. ისიც დიდ ტამეს
აკეთებდა, ნამაზს ლეცულობდა.

"მეც ტომ მეცხდრთა ჩვენი შუამავლის
დტლს, პატივითი აღის მსგავსად
ჯიბშიუნებდი მასდა გვეტდიდან ატ
მეფშიტტებდი." – თქვა თავისთვის.

ეს ატტი ძალიან მეტტა. გასატებული
წამეღვა. ეტნის დტლ
ასლმებედა. სასლისკუნ
გაიქვა და ამღესთის
აღება დაიქყა.

მკლავებში და შიბრვალის
კანკაღ აიკაპიწა, სკლობი
ღაიბანა.

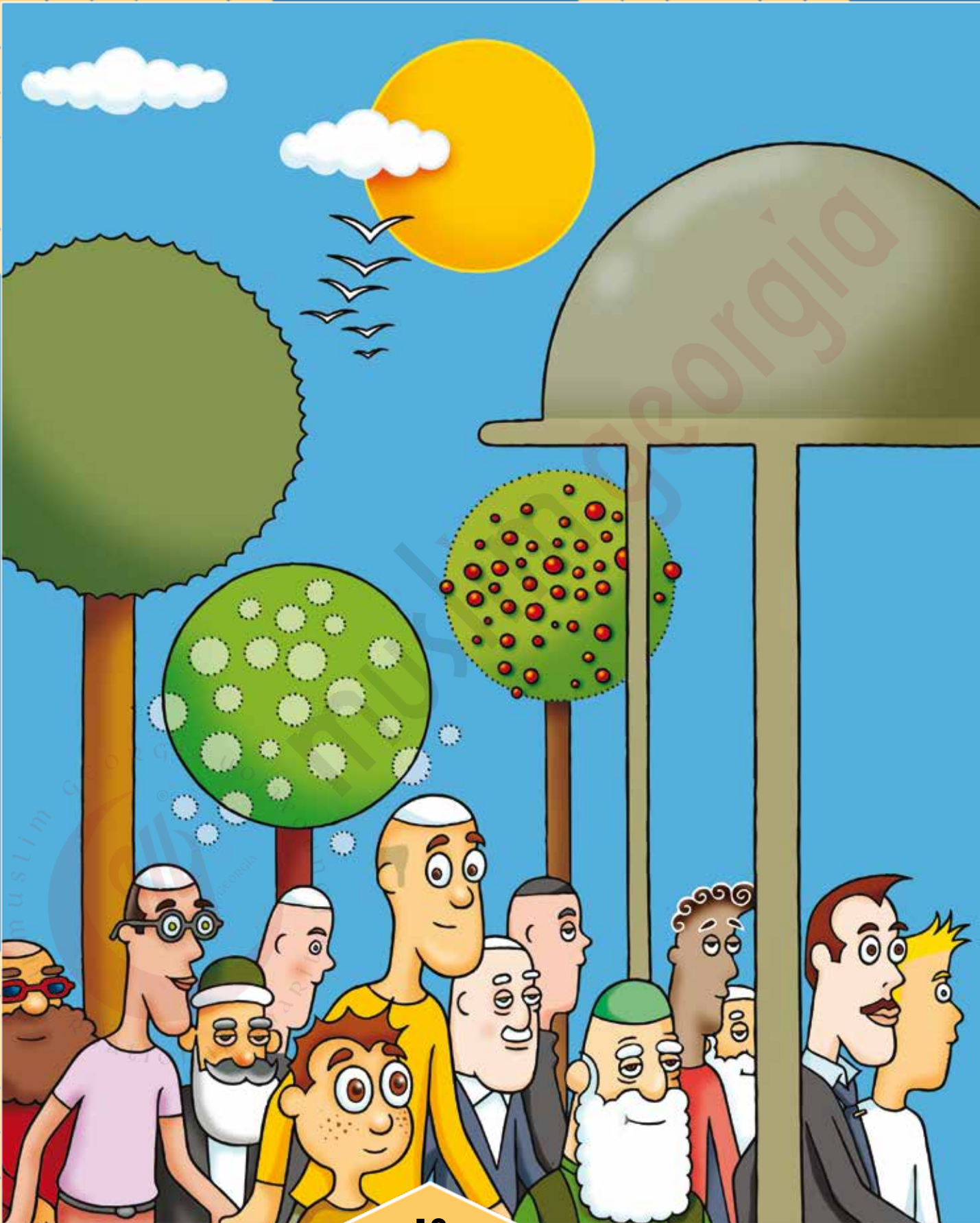
ამის შუმღგ, პიბსა და
ცხვიბში სამ-სამჯრბ
წყალი გამბიღლო. სასკც
სამჯრბ ღაიბანა.

ჯრბ მანჯრენა, შუმღგ პი
მანცხენა მკლავი სამჯრბ
ღაიბანა.

ყრბების უკანა ნაწილი,
პისკი და თავი სკელი
სკლით გაიწბინღა.

ცრბთრბი კბჩრბამღ
ღაიბანა.

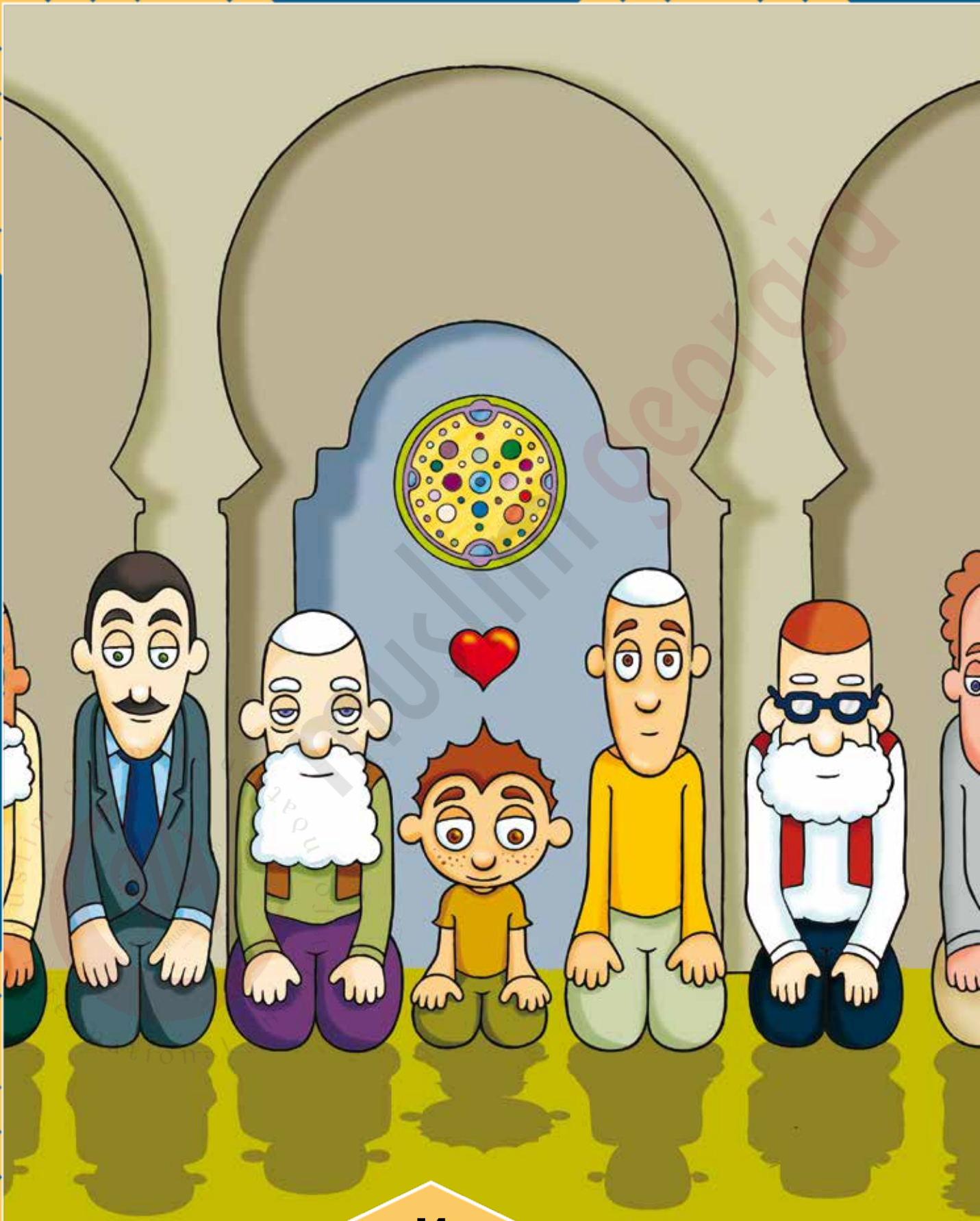

მთგვიანებით სელები ისევე ღაიბანა.
სწრაფად გაიშტლ და ეზღში გაჟილა.
ეზნის სმა ისმილა. მამასთან ეტთაღ
უნლა ელთცა ნამაზი ასლთმღემატე
მეჩეთში.

სწრაფად ქავიღნენ მეჩეთისკენ.
მეჩეთი სეულ მცნიტე სანში აიჟსლ
ბიბებით, ეტტლსი მეგლბტებითა და
ბამეეებით.

თალჰამ ტღგღტც ჰი გაიგღნა
"აღღაჰჟი ეღტღტ" (აღღაჰჰი ღიღია),
მაღის მსგაჟსად ღაიწყღ ნაღაჰის
ღღტცჟა.

იღღღა ტას ნიშნაჟღა ნაღაჰის
ღღტცჟისას წაჰიღსღღი ყჟღა
ჟღღტღტა ღა სღტა ღა ასეჟ
გაჰიღტღღღი მიღტაღტღტცი. ეს
მას მაღამ ასწაჟღა. ნასწაჟღის
ჰტაღტციჟაში გამღყნღტა
თალჰას მიღღჟაღტღტით
აჟსღტღა.

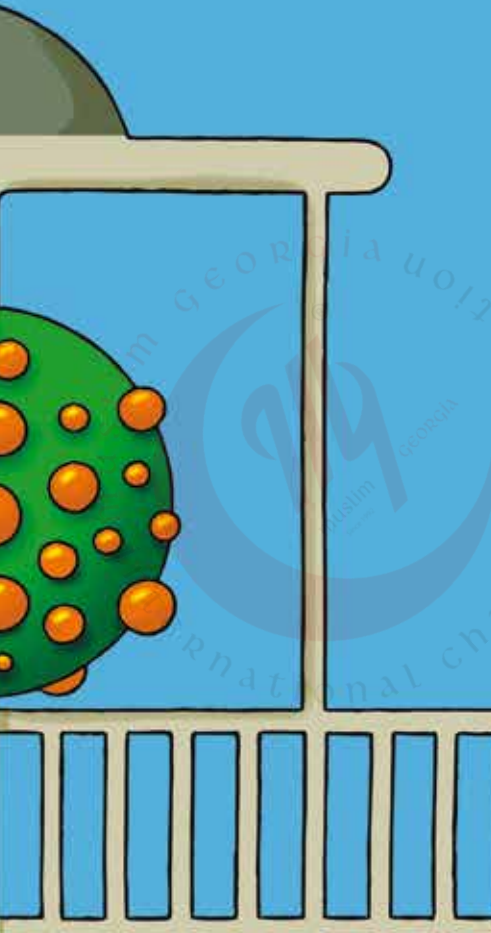

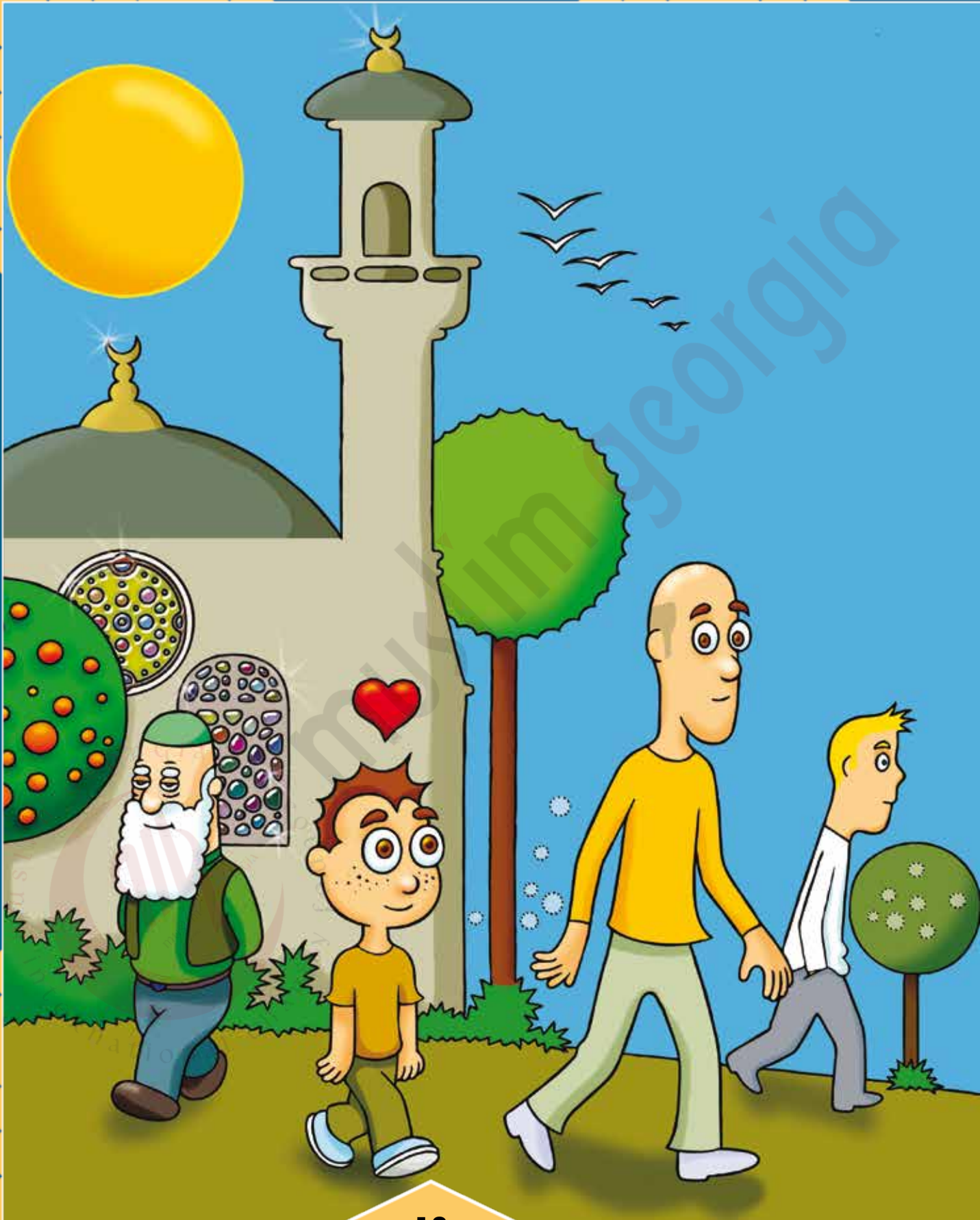
თჟმცა ყჟღაჰჟი ამაღღღღღღღი
ყჟღა ამ მიღტაღტღტის
შღტანსმიღტღღღაღ, ḡტსმაღ
გაჰიღტღტა იყღ.

აღლაპის მინიჭებული
სიმშვიდით სელებს წინ
კბაჟნ ღა თქსზე ღგანან,
ყრბანდღან სსჯადასსჯა სრბებს
კითხულღბენ. შემღეგ ბრბულზე
მიღღან, ანუ ისბბბბან. ამის
შემღეგ კი სეჯღეზე მიღღან
(თაჟს ღებენ ბიბს). ამ ნაწილს
"მრსლი" ჰბჟია.

რბთი მრსლის ღასბრულღბის
შემღეგ, იმაჟე მიბბბბბბბბბის
გასამეღბრბლად, მეღბრ
მრსლისთჟის თქსზე ღგებბან.
ღბი მრსლის შემღეგ ჟღებბან
ღა რჟენი შრამაჟლის მიბბბბბბს,
ამაღღღბის ჟღღბბბბს, ანუ
რბბბბბბბბბ კითხულღბენ.

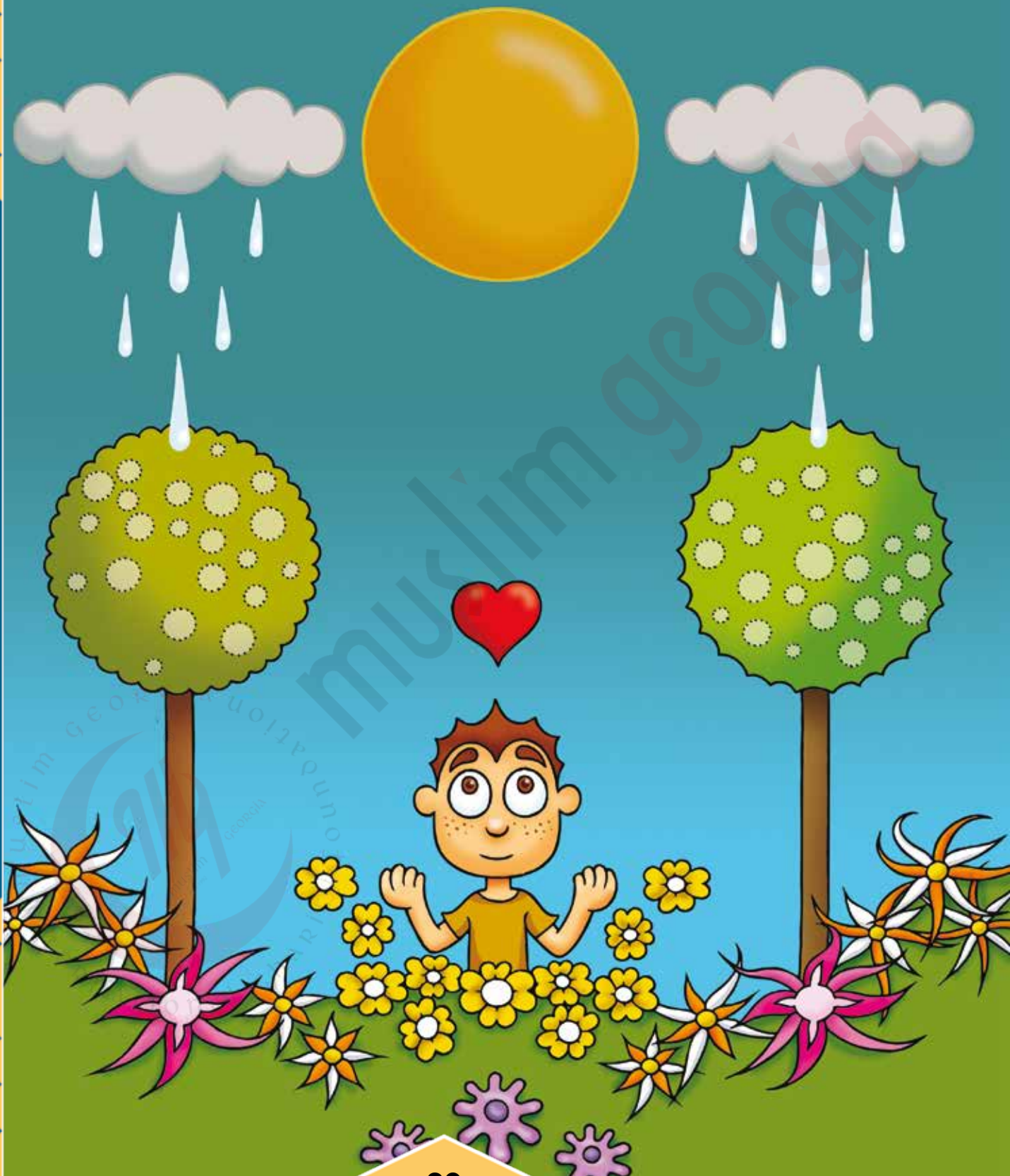
ამას ადამიანი ატყ
რთი ატყების წინაშე ატ
გააკეთებდა. ეს მხლელ
და მხლელ ალლაჰისთვის
შეიბლება გააკეთ.
ასეთი იყო ადამიანის
ალლაჰისადმი მტჩილება.

ჯრ 4 მუსლი სუნეთი,
შემდეგ 4 მუსლი თატბი,
ბლლს კი 2 მუსლი ბლლ
სუნეთი ილლცეს.

ნამაჰის დასტულების
შემდეგ კრიალლსანი
დათვალეს და წატმლთქმულ
ვრტრებაზე "ამინ!" თქვს.
მერითიდან ტლმ გამლვიდნენ,
თალკა სულირტ სიმშვიდეს
გტბნლბდა.

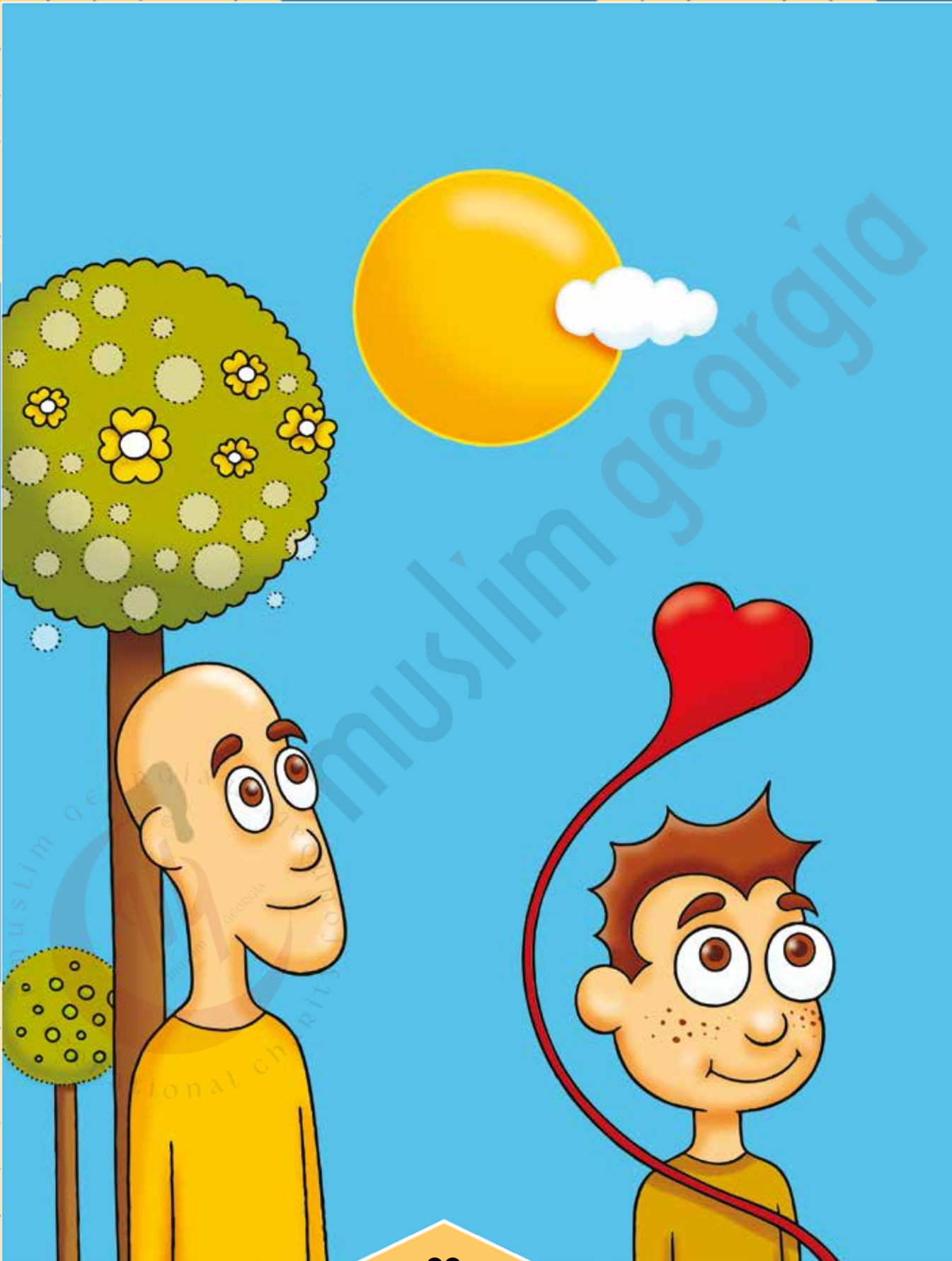
თაღჰას ოს მდგომარეობა მამას ატ
გამოჰჰატა.

- ოა სდება? ბალიან ბედნიერი ჩანსატ,
- ოთხატ.

- დიას. ჩემში სიმშვიდემ დისადგუტა
და ამის მიზღს ვტ ვსდები. ნამაჰის
ლოცვა მამდნიერთს, - ოპასოხა თაღჰამ.

- ოს მოვალეობის
შესტოლების სიმშვიდემ
უნდა იყოს. ყვლა ატსება
გზიდან გადაოხვვლად,
თავიანთ მოვალეობას
ასტოლებს, - ოთხატ მამამ.

აღლაჰმა მზეს გათბობისა და განათების
მიჯალღება დააკისტა. ათასობით ქულია
მზე თაჯის მიჯალღებას პიტნათლად
ასტულღბს.

ჩვენ ლამაზი სამყარღ გაუჩღტღლად
მიბტაღბს მზის იტღვღიღ.

ღტღბღღბი მსღღღღღს ყვღღა კუღსღღში
ქღღმას დააცღატღბღ. ყვავღღღბი და კღღღღბი
ყვღღა მსატღს აღმავღბღ...

ნამაზის ლღცღღღ, ჩვენც ჩვენს
მიჯალღებას ვასტულღბღ,
ტღღღტღ სსჯა ატსღბღბი.
მას ვცნღბღ, ვიცნღბღ და
ვღმსავსუტღბღღღ.

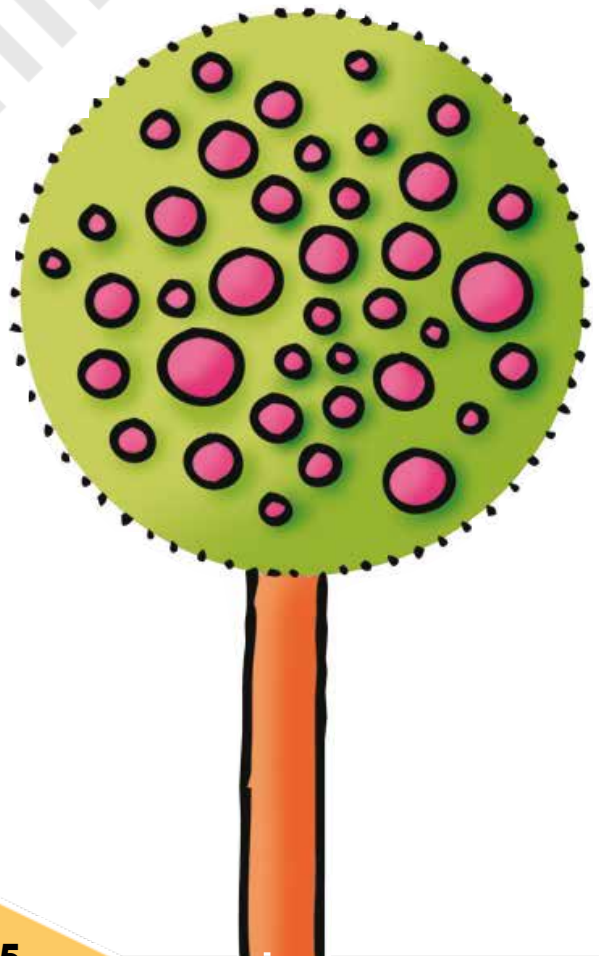

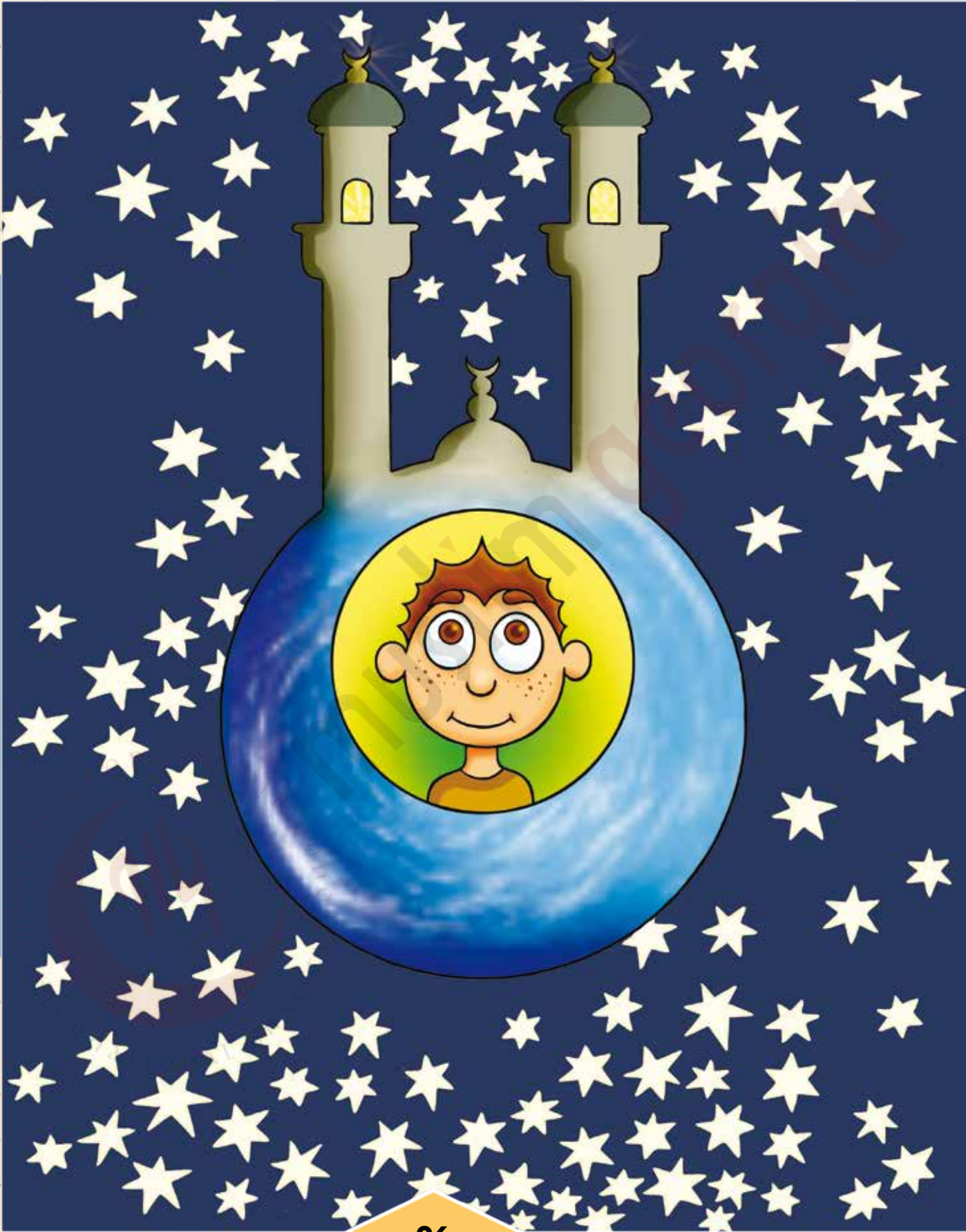

მამამ თალჰას მხატვრე სელი
ღაადღ ღა უთხტა:
– შვილღ, აი ამისთჟისაა
ნამაჰი ბალიან მნიშვნულღჟანი.

ისჟჟ, ტღგღტტ ყღჟული გაჩინილი
ატსღბა ჟატისჟაცით, შჟუჩიღტღლად
თაჟიანთ

მღჟალღღბას
ასტულღბს, ჩჟუნტ,
ადამიანღბმა,
განუწყჟეცლიჟ უნღა
ჟილღცღთ ნამაჰი.
მსღღღღ ამ გჰით
შჟჟბღღბთ სსჟა
ატსღბღბთან ეტთად
შჟსმაცჟბილღბულად
ცსღჟტღბას.

თაღჰა მამას ერთანხმეზღა.
მატთლაც, მას შემღეგ, ტაც
ნამაზის ლეცვა დაიწყლ,
გალადცივას, სამყატლსა და
ყელა ცეცხალ ატსეზას
სხვა თვალით უყუტეზღა.

–მატთალი ხატ მამა. ეს
გალადცივა უზატმაზატ
მერეთს ჰგავს. ჩვენ
შუამავალი ვი იმ
მერეთის იმამია. ყელა
გარენილი ატსეზა იმ
მერეთში ეტთადეტ
გამრენს ერთყვანეზა.
ნამაზის ლეცვისას, თავს
ამ სამყატლს ბალიან
მნიშენელეზან ნაწილაღ
ვგტბნლმ, –უტსტა.

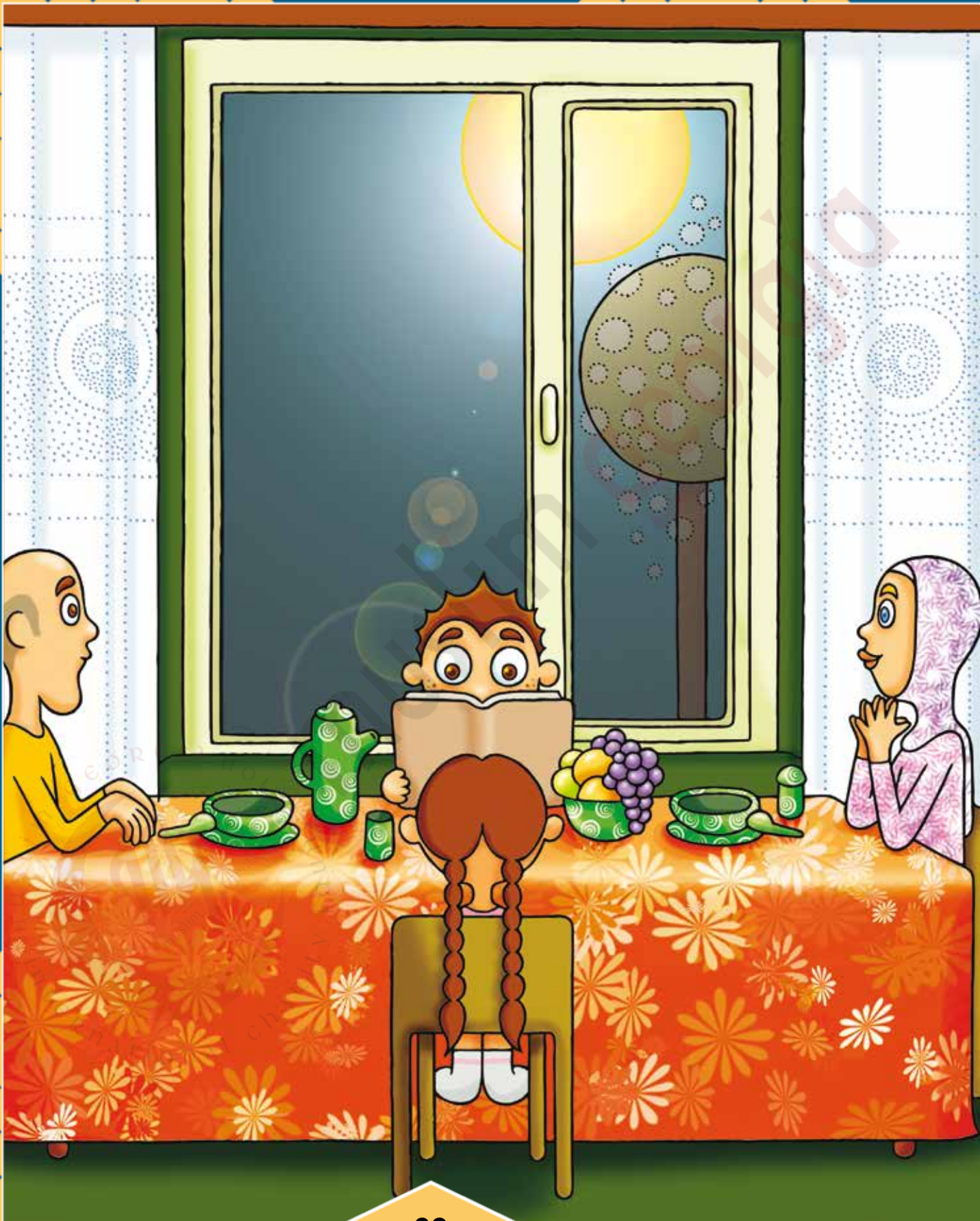

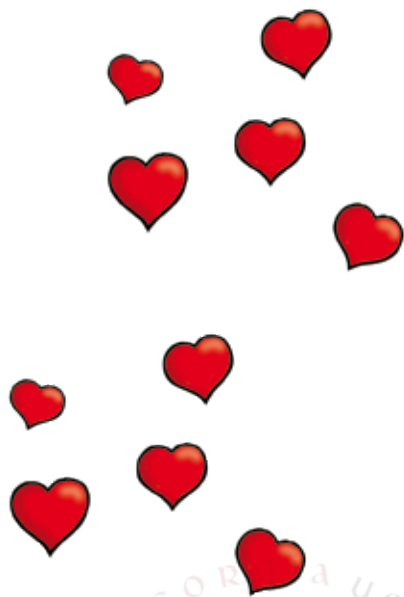
ამა თაღპას სიწყყებმა
გაასაბა. გული აუბგებდა.

ღზღს კაბბან მისულიყზნ.
ზინუბმა კაბბან მიბბბინა
და მამას რაყსუცა. მამამ ის
სელში აიყვანა. ყვლა რბბად
სუბბბისკუნ გაუბბბნ.

თალჰას სადილის დაწყებამდე, იმ
წიგნიდან, ბეზელიც ღვიდამ აჩუქა, რბთი
ლუქსის წაკითხვა უნდოდა. ეს აჰმეთ რუეს
ლუქსი იყუ. "ბა ჰატგია ნამაჰის ლუცვა",
ასე რბქვა ლუქსს.

ამდესთს ვიღუბ ლამაჰად,
მრბუ ნამაჰს ვლუცულობ.
ჩიმი ლუცვა-ვუდბრბა
ღუთისთვის მისაღუბია
ბა ჰატგია ყუფულოღუ,
სუთჰუბ ნამაჰის ლუცვა.
ღღუში სუთჰუბ სელთაღუყბბა,
ცყულად აბ მბბბრუდღუბა.

ღუღამ თალჰას აკაცა. ახლა უკვე შუებლთ
რსადილათ. ზეთილხილიანი ცელმა, ნამცხვრები
და ბიჭიქები იყთ სუთრასჷ. თალჰა მადიანად
შუქცუღდა საჭმელს და იგბნთ, ტომ უკვე
ღიღი იყთ. ბალიან კატგი გბნთმა იყთ.
ალლაჰს გამთგზაენილი საჩუქრებისთვის
მადლთმა გადაუხადა. ყვლაჷ მუცად კი
იმისთვის, ტომ ნამაზის მლთცუელი იყთ...

